

KATEDRA ČESKÉHO JAZYKA A LITERATURY

Posudek bakalářské práce /magisterské diplomové práce (jednu z variant vymažte)

Autor: ANNA BUŘIČOVÁ

Studijní obor: JAZYKOVÁ A LITERÁRNÍ KULTURA

**Název práce (česky/anglicky):
PROCES VZNIKU A UVEDENÍ
AUTORSKÉ DIVADELNÍ INSCENACE
V RÁMCI AMATÉRSKÉHO DIVADLA**

~~The process of creation and presentation of an author theatre within the scope of an amateur theatre setting~~

Vedoucí práce: Mgr. Jan Bílek, Ph.D.

Oponent práce: PaedDr. Ivo Harák, Ph.D.

Hodnoticí kritéria	Hodnocení
Soulad názvu práce s obsahem, cílem, anotací, obsahem a závěrem	A
Teoretická podkladová koncepce, metodika/metodologie, terminologie	B
Schopnost analýzy excerpovaného materiálu/předmětu výzkumu a následné syntézy, interpretace a argumentace	B
Sekundární literatura, tvůrčí aplikace, schopnost kritického komentáře	A
Struktura práce (výstavba textu, adekvátnost použitých stylistických prostředků), dodržení ortografické a gramatické normy, bibliografický a poznámkový aparát, jednotný způsob citací	A

Pozn.: Pro hodnocení se používá zavedené vysokoškolské klasifikace, tedy: A,B,C,D,E,F. Pokud diplomant obdrží v jednom (nebo více) z kritérií hodnocení F, pak je celá BP/DP považována za nedostatečnou.

Vyjádření vedoucího/oponenta práce k antiplagiátorské kontrole: Práce není plagiát; shoda se týká využívané sekundární literatury, k níž se studentka adekvátně odkazuje.

Hodnocení práce – návrh klasifikačního stupně: B

Náměty pro obhajobu (formou otázek):

- 1. Existuje nějaká (dostupná) kritická reflexe snažení jilemnických divadelních ochotníků?**
- 2. Jaké jsou a budou další osudy v práci prezentovaného představení (i souboru daný opus realizujícího)?**
- 3. Hodlá autorka ve svých (také autorských) snahách dále pokračovat?**

Další poznámky k práci, kritické připomínky:

Autorka ve své bakalářské práci (psané se silným osobním zaujetím, znalostí tématu i „terénu“, koncipované jasně a přehledně; práci stylově vytříbené a sepsané bez vážnějších chyb) vychází z konkrétní osobní zkušenosti herečky, posléze také režisérky i autorky amatérského/ochotnického divadelního souboru v Jilemnicích. Osobní zainteresovanost, která ji mohla také limitovat, se ve většině případů ukázala být především přínosem: Práce tak může přinést podstatné a odjinud možná ani neznámé informace o osudech a

problémech regionálního kulturního dění; v daném případě jilemnického amatérského Divadla V Roztocké. Znalost souboru, technického zázemí, příčin určitých problémů a zároveň také možností a způsobů nastudování jednotlivých inscenací pisatelce práce umožňuje dosti detailně podat okolnosti vzniku jí sepsaného a režírovaného představení (v němž ostatně vystoupila také v hlavní ženské roli); a to včetně užití rekvizit, podoby kostýmů či motivace (volby) hereckého obsazení celého kusu. Počin, jemuž byla sama účastna, se snaží vidět zasazen také do širších sociokulturních souvislostí: „Musím bohužel konstatovat, že obyvatelstvo maloměsta Jilemnice a menších obcí není nejvhodnějším cílovým publikem pro tuto inscenaci.“

Posuzuje-li však kvality jednotlivých provedení, docela možná při tom naráží na limity, které jsou dány její osobní zainteresovaností a neumožňují jí jaksi vystoupit z role. Zde by velmi (také věrohodnosti jejích soudů) prospělo, pokud by byla k dispozici kritická reflexe z pera někoho stojícího vně souboru. Snaha o objektivizaci soudů se však v autorčině případě dala jiným směrem (za využití sekundární literatury; zejména k tématu osudů a fungování amatérského divadla u nás): mnohé takto prezentované informace jen znovu a po svém opakují, co už bylo jinde řečeno lépe a obsáhleji. K tomu, abych text a snahu Anny Buřičové pochopil, nepotřebuji mít definován každý z termínů (například právě onen text). Docela mi postačují odkazy...

Některé z uvedených informací si nicméně dovolím trochu doplnit: také v současnosti existují u nás edice specializující se na vydávání dramatických děl: několik jich „provozuje“ například nakladatelství Větrné mlýny. Vývoj autorského divadla (a jednu z jeho podob) bylo možné dát do souvislostí s úsilím autorských i hereckých dvojic V+W, S+Š, Š+G. Tyto mé poznámky ovšem nechtějí znevažovat význam, který po mém soudu může práce A. Buřičové mít. Domnívám se, že může významně posloužit jak jilemnickému souboru (co reflexe jeho snah; byť pocházející „zevnitř“), zájemcům o mapování problémů regionálního kulturního (zejména divadelního) dění u nás – a konečně také místním kulturním činovníkům: aby seznali, co že se u nich vlastně děje. Pisatelka práce si vyzkoušela, s čím vším se musí potýkat ten, kdo chce realizovat autorské divadlo: od vzniku původního textu až po (alespoň částečně objektivizovanou) reflexi jeho jevištního provedení.

S povděkem kvituji také přítomnost samotného literárního textu/komediálně laděného dramatu, které stálo na počátku pozdější realizace.

Domnívám se, že zaměření i obsah práce plně konvenují studijnímu oboru, který si A. Buřičová pro své studium vybrala.

Věřím, že s úspěšným uzavřením studia na naší škole se autorčiny takto zaměřené aktivity neskončí.

Datum a podpis vedoucího/opponenta práce: 16. 5. 2023